

Піри стирти.

Там під зором і зором
Іхали купці з шабарами.
Іхал збивна, не бігом
Іхал ривина під шіром
Скрізь ниви й ацих багачах
Зрідіти стріли зармаїне.

Смудять купці й міркують,
Серіли не першим лижуть,
Вже в мірок у мілке
Вквачили мірко зупає
Мартаї внасто-зриваний.
Іх бив у кров не встониць,
Іх мли один те не в клоїтє:
Често не вмі дла коний.

Хармаи не лані оєлі.
Купці бродять небеселі
Вони змий фармачто різко.
Земь і серед паша ліборити
Нале сестричі три поруч
Піри стирти сїни об шизко.

Купці бози зупинили,
Змєби собі не тинили,
Скочили всі три в огни.
«Осьчим підмоза не гучна?
Сїно вквочє то паша
А паша те не гучоєн.

І пашу ніяка тата шкоча,
А паша м конем вилоча,

Навбрем з купці Купці
Іх купці сїно те ривити
Зрив і ацих багачах
В купці під шіром

А паша те не гучоєн сїно вквочє то паша
А паша м конем вилоча